

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 15. marts 2010 (18.03)
(OR. en)**

7562/10

**ENV 176
ONU 52
DEVGEN 85
ECOFIN 164
ENER 83
FORETS 41**

ORIENTERENDE NOTE

fra: generalsekretariatet

til: delegationerne

Vedr.: Klimaændringer: opfølgning af konferencen i København (den 7.-19. december 2009)
- Rådets konklusioner

I bilaget følger til delegationerne konklusioner om ovennævnte spørgsmål som vedtaget af Rådet (miljø) den 15. marts 2010.

**Klimaændringer: opfølgning af konferencen i København (den 7.-19. december 2009)
- Rådets konklusioner -**

Rådet for Den Europæiske Union

1. **ANERKENDER** betydningen af de positive resultater af konferencen i København, som afspejler en politisk forståelse af det langsigtede svar på klimaændringerne, omfatter en række bestemmelser til at gennemføre hurtig handling, er et konkret udtryk for international solidaritet og udgør et skridt i de fortsatte forhandlinger om en global retligt bindende aftale for tiden efter 2012 under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC); **FREMHÆVER**, at det haster med at udforme denne aftale for at bekæmpe klimaændringerne; **UDTRYKKER BEKLAGELSE OVER**, at resultaterne af konferencen i København ikke afspejler EU's forventninger og ambitioner, og **BETONER**, at de løftede klimaændringerne op på regeringspolitikens højeste plan og mobiliserede den offentlige mening i et hidtil uset omfang.
2. **HILSER det VELKOMMEN**, at det i København blev besluttet at fortsætte arbejdet både i AWG-KP- og AWG-LCA-sporet, således at begge spor kan fremlægge resultaterne af deres arbejde for klimakonferencen i Cancún (den 29. november til 10. december 2010); **UNDERSTREGER**, at der er behov for at integrere Københavnsaftalens politiske retningslinjer i forhandlingsteksterne.
3. **BETONER**, at det er afgørende, at UNFCCC leverer resultater i rette tid, og **ERKLÆRER SIG rede til åbent at overveje alle forslag til at holde stigningen i den globale temperatur på under 2 °C. i forhold til det førindustrielle niveau for at sikre, at arbejdet i begge spor fører til en samlet global retlig ramme, der indeholder og bevarer alle vigtige elementer fra Kyotoprotokollen; UNDERSTREGER i denne forbindelse, at der i opløbet til konferencen i Cancún bør arbejdes målrettet på at øge ambitionsniveauet og give alle parter og interessenter et klart signal om modvirkningsmålene, -tiltagene og -mekanismerne samt de fælles regler til at nå og gennemføre dem.**

4. HILSER det VELKOMMEN, at parter, som står for over 80 % af de globale drivhusgasemissioner*, har tilsluttet sig eller udtrykt støtte til Københavnsaftalen; OPFORDERER alle de parter, der endnu ikke har tilsluttet sig aftalen, til at gøre dette så hurtigt som muligt og oplyse om de mål, de vil nå, eller de aktioner, de vil iværksætte; BETONER betydningen af omgående at begynde med at gennemføre aftalen og UNDERSTREGER, at EU er fast besluttet på at spille en ledende rolle i denne forbindelse for at bane vejen for et vellykket resultat på klimakonferencen i Cancún.
5. BETONER sin fortsatte fulde støtte til Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og dets indsats for at uddybe vores forståelse af klimaændringer gennem holdbare og solide videnskabelige vurderinger af klimaændringerne; NOTERER SIG, at der er blevet indberettet et begrænset antal unøjagtigheder; ER OVERBEVIST OM, at IPCC tilbyder den mest autoritative og omfattende vurderingsproces vedrørende den eksisterende videnskabelige viden om klimaændringer; HILSER i den forbindelse initiativerne til revision IPCC's interne procedurer med henblik på dets fremtidige arbejde VELKOMMEN.
6. UDTRYKKER TILFREDSHED MED anerkendelsen i Københavnsaftalen af den videnskabelige opfattelse, at stigningen i temperaturen på verdensplan bør holdes på under 2 °C. sammenlignet med det førindustrielle niveau; GENTAGER, at det ifølge IPCC er en forudsætning for at forblive under 2 °C., at de globale drivhusgasemissioner topper senest i 2020, reduceres med mindst 50 % i forhold til 1990 senest i 2050 og fortsætter med at falde derefter; de udviklede lande under ét bør reducere deres drivhusgasemissioner med 80 til 95 % senest i 2050 i forhold til 1990-niveauet; og BEKRÆFTER i den forbindelse sin støtte til et EU-mål om at reducere emissionerne med 80-95 % senest i 2050 i forhold til 1990-niveauet; BEKRÆFTER endvidere sine konklusioner fra oktober 2009 om emissioner fra den internationale luftfart og søtransport.

* Det Fælles Forskningscenters skøn, februar 2010.

7. HILSER det VELKOMMEN, at mange udviklingslande har foreslået kvantitative nationalt passende modvirkningstiltag, som vil bidrage til at nå det langsigtede samlede mål; SER FREM TIL sammen med udviklingslandene at undersøge, hvordan relevant støtte kan bidrage til deres bestræbelser på at gennemføre ambitiøse nationalt passende modvirkningstiltag.
8. OPFORDERER alle parter til straks at begynde at gennemføre deres tilbud vedrørende emissionsreduktionsmål for 2020 og de nationalt passende modvirkningstiltag, som UNFCCC's sekretariat er blevet underrettet om, og at øge deres ambitionsniveau yderligere for at holde 2 °C-målet inden for rækkevidde; ERKENDER i den forbindelse, at det generelle tilsagnsniveau bør øges.
9. FREMHÆVER i forbindelse med en global og samlet aftale betydningen af en vurdering af gennemførelsen af Københavnsaftalen, som skal være afsluttet senest i 2015, herunder overvejelser om at styrke det langsigtede mål med henvisning til forskellige spørgsmål, som rejses fra videnskabeligt hold, bl.a. i relation til temperaturstigninger på 1,5 °C.
10. BEKRÆFTER PÅ NY, som meddelt i brevet af 28. januar 2010 til eksekutivsekretæren for UNFCCC, at EU selvstændigt forpligter sig til en reduktion på 20 % i drivhusgasemissionerne i 2020 sammenlignet med 1990 og tilbyder at øge denne reduktion til 30 % i 2020 sammenlignet med 1990 som led i en global og samlet aftale for perioden efter 2012, forudsat at andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og at udviklingslandene bidrager i tilstrækkeligt omfang i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter.

11. MENER, at der er behov for en vurdering af sammenligneligheden af de kvantitative 2020-emissionsmål for hele økonomien for bilag I-parterne, idet der anvendes en afbalanceret kombination af kriterier, f.eks. dem, der findes i konklusionerne fra marts 2009, og af tilstrækkeligheden af udviklingslandeparternes nationalt passende modvirkningstiltag i forbindelse med Københavnsaftalen; UNDERSTREGER, at analysen af sammenligneligheden af tilsagn, foranstaltninger og bidrag også vil blive foretaget med anvendelse af målet om 2 °C som benchmark; OPFORDRER Europa-Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at arbejde på denne vurdering; ANERKENDER, at denne vurdering bør bidrage til at forberede EU på en afgørelse om, hvorvidt tilsagnet om en emissionsreduktion skal øges til 30 %.
12. OPFORDRER Europa-Kommissionen til senest i juni 2010 at ajourføre konsekvensanalysen med henblik på EU's overgang til et betinget tilsagn om en emissionsreduktion på 30 %; BEKRÆFTER EU's og dets medlemsstaters forpligtelse til at udvikle deres egne lavemissionsudviklingsstrategier på grundlag af energi- og klimapakken og NOTERER SIG Europa-Kommissionens igangværende arbejde med en EU-lavemissionsudviklingsstrategi.
13. MINDER OM Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2008, hvori det fastsættes, at Europa-Kommissionen i marts 2010 skal forelægge Det Europæiske Råd en detaljeret analyse af resultatet af konferencen i København, så Det Europæiske Råd kan foretage en vurdering af situationen, herunder dens virkninger på den europæiske industris og de øvrige økonomiske sektorer konkurrenceevne.

14. ØNSKER AT MINDE OM, at risikoen for CO₂-lækage i en situation med konkurrenceprægede globale markeder giver anledning til bekymring i visse sektorer, bl.a. energiintensive industrisektorer, der er særligt udsat for international konkurrence; MINDER OM, at denne risiko analyseres og behandles i ETS-direktivet, så der på baggrund af resultatet af de internationale forhandlinger og omfanget af de globale drivhusgasemissionsreduktioner, disse forhandlinger fører til, er mulighed for at overveje passende foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med internationale handelsregler, med henblik på at opretholde EU-politikernes miljømæssige integritet; UNDERSTREGER, at en ambitiøs international aftale stadig er den bedste måde at håndtere dette spørgsmål på; SER FREM TIL, at Kommissionen senest den 30. juni 2010 på baggrund af resultatet af konferencen i København og opfølgningen heraf samt ud fra, i hvor stor udstrækning dette fører til globale drivhusgasemissionsreduktioner, og efter høring af alle relevante arbejdsmarkedsparter forelægger en analyserapport, der vurderer situationen med hensyn til energiintensive sektorer eller delsektorer, der regnes for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage, ledsaget af eventuelle passende forslag; ERKENDER behovet for samtidig at vurdere virkningerne på EU's landbrugssektor.
15. UNDERSTREGER, at Københavnsaftalen stiller krav om hurtig handling for så vidt angår tilpasning til de skadelige virkninger af klimaændringerne og prioriterer de mest sårbare udviklingslande, især de mindst udviklede lande, små udviklingsøstater og Afrika.
16. MINDER OM, at de udviklede lande i Københavnsaftalen har forpligtet sig til at stille midler på ca. 30 mia. USD til rådighed i perioden 2010-2012 med en afbalanceret fordeling mellem tilpasning og modvirkning og med særlig vægt på de sårbare og mindst udviklede lande; BEKRÆFTER PÅ NY, at EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at bidrage med 2,4 mia. EUR årligt i perioden 2010-12; UNDERSTREGER, at EU og dets medlemsstater er rede til at aflægge en foreløbig statusrapport om denne forpligtelse på UNFCCC-samlingen i Bonn (den 31. maj til 11. juni 2010) og forelægge EU-koordinerede rapporter om gennemførelsen af denne forpligtelse på klimakonferencen i Cancún og derefter hvert år, og OPFORDRER andre bidragsydere TIL at gøre det samme.

17. MINDER også OM, at de udviklede lande som led i udviklingslandenes betydningsfulde modvirkningstiltag og åbenhed omkring gennemførelsen i Københavnsaftalen har forpligtet sig til et mål om i fællesskab at mobilisere 100 mia. USD om året i 2020 fra en bred vifte af såvel offentlige som private kilder for at bistå udviklingslandene med at bekæmpe klimaændringerne; SER i den forbindelse MED TILFREDSHED PÅ FN's generalsekretærs oprettelse af en rådgivende gruppe vedrørende finansiering af bekæmpelsen af klimaændringer; UNDERSTREGER, at der bør tages hensyn til potentialet i innovative finansieringskilder og markedsbaserede instrumenter, herunder CO₂-markeder; UNDERSTREGER nødvendigheden af at bistå udviklingslandene på den mest effektive måde og indlede en gennemsigtig proces for at skabe grundlaget for Den Grønne Københavnsklimatefond.
18. MINDER OM CO₂-markedernes, herunder lofts- og handelsordningernes, afgørende betydning for på en omkostningseffektiv måde at opfylde de globale modvirkningsmål og for at tilskynde til lav-CO₂-investeringer og samtidig bidrage til bæredygtig udvikling; MINDER OM, at det er vigtigt at fastholde en fortsat stærk rolle for de projektbaserede mekanismer, at reformere dem, bl.a. gennem en forbedring af deres effektivitet, geografiske fordeling, miljømæssige integritet og forvaltning, og oprette nye sektorspecifikke markedsmekanismer, således at CO₂-markederne kan udvides, og tilliden hos investorerne på markedet kan bevares, samtidig med at man bidrager til at generere finansieringsstrømme til udviklingslandene; UNDERSTREGER, at samarbejdet om CO₂-markedernes disponibilitet bør styrkes.
19. HILSER bestemmelserne om måling, rapportering og verificering og internationale konsultationer og analyser som fastlagt i Københavnsaftalen VELKOMMEN og GIVER TILSAGN OM at arbejde sammen med alle parter om at udvikle de nødvendige retningslinjer med henblik på deres vedtagelse på klimakonferencen i Cancún for at gennemføre disse bestemmelser ved at trække på de eksisterende bestemmelser i konventionen, Kyotoprotokollen og senere afgørelser.

20. ER FAST BESLUTTET PÅ at gøre hurtige fremskridt med at udvikle retningslinjer, regler eller bestemmelser vedrørende REDD-plus-tiltag som fastlagt i Københavnsaftalen, og HILSER således initiativer VELKOMMEN, der tager sigte på at mobilisere finansiering som en del af den hurtige startfinansiering under Københavnsaftalen og lette beslutningstagningen vedrørende REDD-plus på klimakonferencen i Cancún, herunder enighed om mål med henblik på at nedbringe bruttorrydningen af tropisk skov med mindst 50 % i 2020 i sammenligning med de nuværende niveauer og standse tabet af jordens skovdække senest i 2030, samt sikre den nødvendige finansiering efter den hurtige startperiode i overensstemmelse med vores samlede tilsagn som indeholdt i Københavnsaftalen; UDTRYKKER i den forbindelse TILFREDSHED MED den internationale konference om større skovområder, der blev afholdt den 11. marts 2010 i Paris, navnlig de fremskridt der blev gjort med hensyn til finansierings-tilsagn og koordineret gennemførelse af hurtig startfinansiering til skovbrug.
21. UNDERSTREGER betydningen af at fremskynde udvikling, anvendelse og udbredelse af miljøvenlig og bæredygtig lav-CO₂-teknologi; UDTRYKKER i den forbindelse TILFREDSHED MED indførelsen af en teknologimekanisme, der skal opfylde udviklingslandenes behov og prioriteter med hensyn til tilpasning og modvirkning, og som bl.a. skal bygge på teknologihandlingsplanerne fra De Større Økonomiers Forum for Energi og Klima og de positive erfaringer inden for EU; OPFORDRER TIL, at der allerede i 2010 som led i hurtig startfinansiering afsættes ressourcer til tiltag vedrørende sådan teknologi, herunder eventuelle pilotaktioner vedrørende såvel tilpasning som modvirkning.
22. UNDERSTREGER, at det er rede til at styrke bilaterale og regionale alliancer med henblik på at bygge bro mellem parterne og dermed puste nyt liv i og bidrage til UNFCCC; UDTRYKKER sin støtte til de siddende og kommende formænd for henholdsvis COP 15/CMP 5 og COP 16/CMP6, så de næste skridt i de internationale forhandlinger kan føre til et gennemsigtigt og vellykket resultat i Cancún, der kan sikre stabiliteten i de reguleringsmæssige rammer.